

Nasza
wyprawa

Całe dnie na wodzie. Wielkie rzeki, wąskie kanały i malownicze jeziora.
Dziesiątki śluз i zwodzonych mostów. Dzika natura, średniowieczne starówki,
winnice oraz tętniące życiem miasta. To była niezapomniana wyprawa

Wakacje **NA BARCE**

czyli drogą wodną ze Śląska do Hamburga

WYDANIE I WŁODZIMIERZ BILIŃSKI

Wyplynęliśmy z Gliwic. To mało nie kojarzy się raczej z wypoczykiem na wodzie, ale Kanałem Gliwickim można w ciągu kilku godzin dotrzeć do Odry! Pierwsze wrażenia z pokonania śluzy spore, zwłaszcza ze różnicą poziomów największej z nich, w Dzierznie, wynosi ponad 10 metrów. Od Koła do Brzegu Dolnego mamy do pokonania 23 śluzy. Szybko wpadamy w rutynę. Sterujemy na zmianę, po kolei także przygotowujemy na wodzie posiłki, zmywamy, sprzątamy. Samoistnie ustala się podział ról podczas manewrów. Kto stoi za sterem, ktoś inny odpowiada za cumę dziobową, ktoś wreszcie obsługuje bosak. Podróżujemy zwykle od samego rana do zmroku. Dopiero potem jest czas na wspólne biesiadowanie, gitarę, książkę. Po drodze zwiedzamy nadodrzańskie miasta: Opole, z przepięknie podświetloną wieżozarami Młynówką, oraz rozbawiony Wrocław.

BLIŻEJ NATURY

Poniżej Brzegu Dolnego śluzy znikają. Woda jest płytsza, a prąd bystrzejący. Rzeki nabierają naturalnego charakteru. Pojawiają się piaszczyste lachy, a nadbrzeża

roślinność staje się bujniejsza. Żegluga jest tu bardziej wymagająca. Trzeba nauczyć się odnajdywać nurt i wracać bacznieszą uwagę na znaki brzegowe oraz hoję. Nagroda za lekki dreszczyk emocji podczas sterowania jest możliwość podglądzania dzikiej przyrody. Ponad głowami kolują bieliki i bardzo rzadkie rybołówki, na płytnach polują pospolite czaple sive i ich dystyngowane kuzynki z południowej Europy – czaple białe. Wieczorami z żeremi wychodzą na kolację hoły, gdzieniegdzie na mokrym piasku odciskają swoje łapki zwinne wydry, a do wodopoju ciągają sarny, jelenie czy dziki.

Jest też okazja do spędzenia nocy przy piaszczystej wydmie, z dala od zgiełku miasta i wakacyjnego rozgardiaszu przystani. Nasz hausbost to zbudowany przez organizatora ekspedycji – Żeglugi Wiślaną – jacht motorowy typu Vistula Cruiser 30. Ma dziewięć metrów długości i niewielkie zanurzenie, dzięki czemu bez problemu możemy stawać „na dziko”. Spore zbiorniki wody i paliwa, dużo miejsca na zapasy, lodówka, łazienka i kuchenka – to wszystko umożliwia nawet dość licznej załodze omijanie portów przez kilka dni.

Od czasu do czasu trzeba jednak zatankować i zrobić zakupy, a przy okazji zwiedzić coś ciekawego. Na przykład uroczysko Bytom Odrzański. Na jego rynku stoi pomnik Czarnego Kota, który zgodnie z lokalną legendą już od czterech wieków

bezpiecznie odprowadza podchmielonych bywalców do domu. W Nowej Soli koniecznie należy odwiedzić Park Krasnala – Świątynię ogrodowego kiczu w najlepszym wydaniu. Ziemia lubuska jest z kolei polskim centrum winiarstwa, a niektóre plantacje zlokalizowane są na nadbrzeżnych zboczach. Wreszcie Ślubice, skąd już tylko 85 kilometrów dzieli nas od wejścia w kanał Odra-Hawela, czyli wpłynięcia na śródlądowe wody Niemiec.

U SĄSIODÓW

Początkowo płyniemy Alte Oder, czyli Starą Odrą. Brzegi są tu znacznie lepiej zagospodarowane niż w Polsce. Nadwodne gospodarstwa i letnie działki mają prywatne pomosty, jest też sporo pól namiotowych, kempingów i marin. Prąd jest znikomy, a szlak kameralnie wąski. I tak będzie na kolejnych kanałach i rzekach aż do samej Łaby. Wyjątek stanowi malownicze Pojezierze Meklemburskie. Ale to później. Na razie dopływamy do podnośni statków Niederfinow. Niezwykła to maszyneria – skrzyzowanie waniny z windą. Długie na kilkadziesiąt metrów, wypełnione węglem barki, a także turystyczne stateczki i jachty wpływają do potężnego, wąskiego basenu i wraz z nim unoszone są o 36 metrów, by po kilku minutach wypływać na kolejny kanał. Na drodze wodnej Górnego Haweli natykamy się też na pierwsze samoobsługowe śluzy.

Figurka Czarnego Kota w Butach stała się ozdobą Bytomia Odrzańskiego w 2007 roku. Od tego czasu regularnie odprowadza podchmielonych bywalców karczm do domów

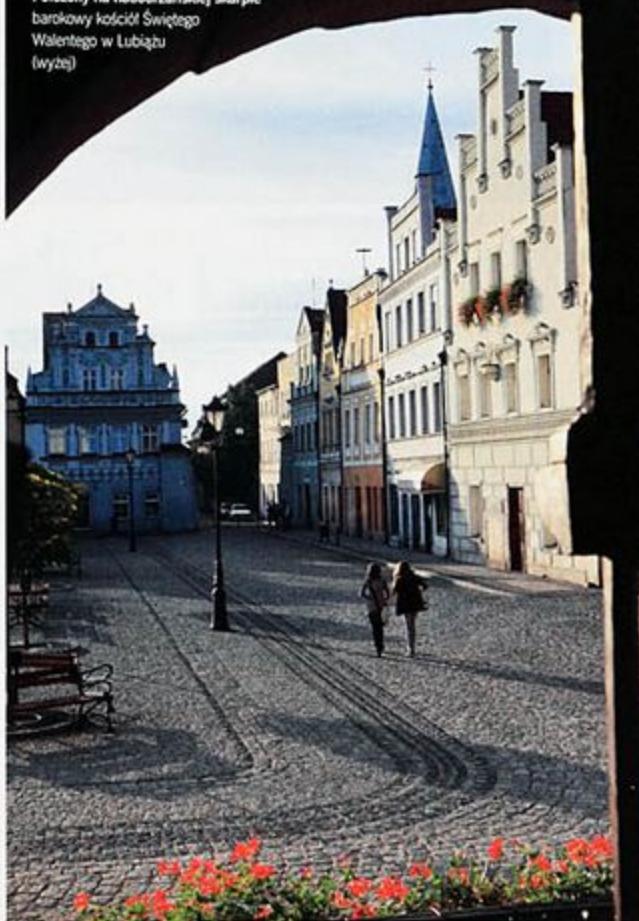

Okolice starego koryta Odry zwaną są Opolską Wenecją. Pięknie wyglądają iluminowane nocą okolice Młynówki. Czaple białe polujące wzdłuż rzek i kanałów (następne zdjęcie)

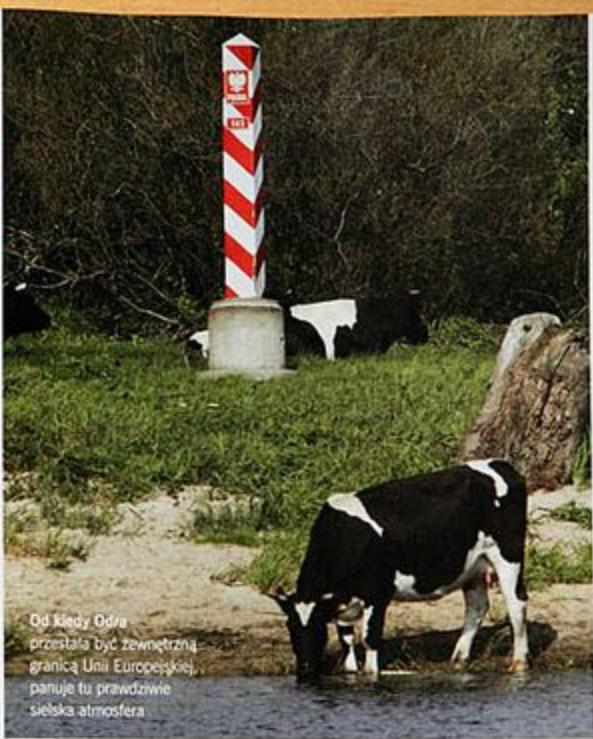
Widok z drzwi ratusza na zabytkowy rynek Bytomia Odrzańskiego

Położony na nadodrzańskiej skarpie barokowy kościół Świętego Walentego w Lubiążu (wyżej)

Położony nad Łabą
Lauenburg może
pochwalić się
XIII-wiecznym kościołem,
wieloma domami
z siedemnastego stulecia
oraz położonym
na szczycie 50-metrowego
wzgórza zamkiem

Od kiedy Odra
przestała być zewnętrzna
granicą Unii Europejskiej,
panuje tu prawdziwie
sielska atmosfera

Służa Wróblin na Odrze.
W przeciwieństwie
do przepraw niemieckich,
w Polsce ruch jednostek
turystycznych jest raczej
niewielki

Pojezierze Meklemburskie jest jednym z piękniejszych miejsc na naszej trasie. Dzikie jeziora, możliwość zakotwiczenia w odosobnionych zatoczkach, wędkowania na skraju trzcinowisk, obserwowanie wodnego ptactwa – to jedna strona medalu. Ale są też inne atrakcje: luksusowe marniny, doskonale restauracje i bogate kurorty, jak na przykład słynne Waren nad jeziorem Müritz. Każdy znajdzie tu coś dla siebie. Spośród wielu miejscowości, jakie odwiedziliśmy, w pamięci pozostały nam szczególnie miasta położone nad Łabą. W Dömitz, zwanym wrotami Meklemburgii, podziwiamy potężną fortę. Z kolei Lauenburg to prawdziwa średniowieczna perelka. Wyobraźnia rozbudzona widokiem pochyłonych przez czas kamieniczek podsuwa obrazy ubranych w stroje z epoki kupców spacerujących po krętych, brukowanych zaułkach i zgadających na straganie ulicznych przekupek, których głowy okrywają charakterystyczne czepki.

NAWIGACJA W TŁOKU

Na Łabie panuje duży ruch statków i olbrzymich barek. Koniec z bezstresową żeglugą. Oczy dookoła głowy oraz ciągła analiza szybkości i kursu wszystkich

jednostek wokół. Jedną z ostatnich przeszkód na drodze do Hamburga jest monumentalna służa Geesthacht. Czekamy na podane przez głośniki hasło zezwalające jednostkom sportowym na wejście i po chwilie wychodzimy na wody pływowe. Kilkadziesiąt kilometrów od Morza Północnego, na Łabie odeszuwa się już regularne zmiany poziomu wody oraz siły

i kierunku prądu. O zmieniającej się nieustannie głębokości warto pamiętać, planując postój przy brzegu. Kilka minut po zacumowaniu może się bowiem okazać, że łódka stoi już na mieliźnie i trzeba czekać nawet kilka godzin na jej uwolnienie.

Celem naszej wyprawy jest Hamburg. Szalone, nigdy niezaspajające miasto. Miasto niewielu, ale za to cennych zabytków i nowoczesnej architektury. Zatrzymujemy się w najbardziej reprezentacyjnej marinie Hamburga – Sport Hafen Marina, tuż obok dworca wodnych autobusów i czerwonego, zabytkowego, angielskiego latarniowca – statku pełniącego niegdyś rolę latarni morskiej, a dziś służącego za klimatyczny hotel i restaurację.

Nasz rejs trwał trzy tygodnie. Przeprawiliśmy w tym czasie ponad 1000 kilometrów, pokonaliśmy około 60 służ, nocowaliśmy przy piaszczystych lachach, rachiticznych pomostrach i w eleganckich marinach. Zakosztowaliśmy emociji żeglugi po wodach pływowych. Byliśmy w gęstszym mokradlu i w wielkim mieście. Dużo zwiedziliśmy i sporo się nauczyliśmy. A także, co najważniejsze, zlapaliśmy wodnego bakayla. Tak, na pewno będziemy wracać na śródlądowe szlaki!

PRAKTYCZNIE RZECZ BIORĄC

Wypożyczenie barki
mieszkalnej nie wymaga
żadnych uprawnień.

Zegluga jest zwykle
spokojna, bez przebychów,
i dużego falowania.
więc ta forma
wypoczynku dostępna
jest dla wszystkich,
także małych dzieci,
osób starszych
czy niebędących
fizycznie. Niezbędne jest
poznanie podstawowych
znaków wodnych.

Więcej informacji
o czarterach huisbotów:
www.zeglugawislana.pl

